

אקדמות מילין זעירין

למאמר „משיב מפני הכבוד” נשמו כן הוא משיב לחה”ג
הנז’ להלן מפני ס’ כבוד”ד חכמים שהדפיס ועס”י ציוו אממו”ר
הגה”ק וצללה”ה בחיים חיותו להשיב לו מפני הכבוד (כאשר תראה
בפנים) וגם ציונו לקבוע הקתק התשו’ הלו להדפיסו אדרא בתוך
חיבוריי בעזה”י ע”כ כשאחז”ל האי מאן דבעי למיהוי חסידא יקיים
מילי דאבו”ת (אביה”ן ורבן של ישראל זי”ע) הוא אממו”ר, וגם
לקיים מילי דנזיקי”ן להרחיק הנז”ק שיוכל לבא מקונטרס (כבוד
חכמים) הנז’ כפרט בדברים שכבשן עתיק יומין אשר הסכנה גדולה
מרחפת בכמו אלו (כנז’ בפנים, ועיי’ שו”ת דברי חיים ח”ב יו”ד
סי’ ק”ל) ויה”ר לקיים מילי דברכו”ת, ברכו”ת אב”י גברו על ברכות
הורי וגו’ וישיענו ב”ב ונזכה לביאג”צ האמיתי בקרב כל ישראל
במהרה רידן :

מאמר משיב מפני הכבוד”ד

ב”ה

בימי אורה, עלינו יופיע נהרה, שוכט”ס לכבוד הרב הגדול וכר’ חריב בנגלות
ובנסתרות המקובל המפורסם מרה מנחם מענדל היילפרין שליט”א
[וצללה”ה] בתוככי ירושלים טובב”א.

אחדשת”ה אשר ציקס דר”ג להשיבו אם הוטב צעוני וצעוני כ”ק מרן
אחמור”י שליט”א [וצללה”ה] חיבורו “כבוד חכמים” ואלחמור”ר
שליט”א [וצללה”ה] ערוך גדול מכל לך אך צאתי אני הצעיר לעשות רצון
יראיו ולכתוב ככל העולה על רוחי צעכ”י מדי עצרי בין צתרי אמרו. והנה
צאתי להעיר על ס’ כבוד חכמים, ולא לחלוק על חמדת הימים, כי לא אצוא
עם נעלמים, ואולי הי’ מחצרו לדיק תמים, אחרי כי שמו פלאי וצמופלא
ממך אל חדרוש כי לא חוכל לדעת את אשר נעלם עוד מהראשונים שלפנינו
הגדולים המו”ל וצעלי המסכימים רבן דפקיטי שמי’ זל”ל ולא הזכירו שם
מחצרו כלל — והס’ חכ”י אינו אחנו כלל ולא שיינתי צו מעולם אך אצא
על דברי כתי”ה צס’ הנ”ל ומה שהצוא צסס החמדת הימים. ונראה כי
יח’ איך שיהי גם אם מחצרו הי’ לדיק תמים. צע”כ שלטו צו ידי זרים,
וערבצו צו דברים, אשר המכ אסורים, גם אם נחלעו שהוא רק צאחבו
מקומן, מאן חשיב מאן ספין ומאן רקיע לצר הכפולת מתוך האוכל או
להיפך בדברים שכבשן עתיק יומין, וצמה דסויס כתי”ה הי”ו אפתח אנה
ואח”כ אחזור ואצוא צעכ”י על סדר דבריו לפי מסת הפנאי קלח :

מה שהעתיק מלשון ס’ חכ”י בתוך דבריו ח”ל הוא צבור צן הצענע שמתאז
התחיל ליגדל עד ליל התקדש חג הפסח ויחר מן לשפוך נפש צעלס
היום על צבור צן הצענע שנאמר לו אף אני צבור אחנכו עליון למלכי ארץ
זה קוינו לו הוא מלכנו הוא וישיענו הן ישועה לו צאלקים סלב וכר
ועתה

ועתה ה' חלקים מזדים אנו לך ומהללים לשם ת"ת כי ילד יולד לנו בן ניתן
 לנו ותחי המשרה וכו'. וע"ז נדחק כהד"ג ליישב ונכנס בפירכה דחוקה,
 דוחקה צתר דוחקה, ועוד תמה ושחק על התמכים על הכח"י בזה. ואני
 מוסיף להפליא על חכמת חכם גדול כ"צ איך נתעב כ"כ להמליך על דברים
 כאלו, נגד עין כל רואה, כי מה שנדחק בכוונתו שצערב פסח וכו' יען מצוה
 בצבא הרח"ל כי הז"ח התחיל לגדול מהקטנות בליל פסח וכו'. אך עדיין קשה
 לכל רואה מה זה התפלה שהתפלל לשפוך נפש צעמס היום הזה על צבור בן
 הצנועה ומה זה הצכי והשפיכות נפש אז ע"ז צערב פסח הלא אדרבא
 בליל פסח בא הגלות שלא ע"י מעשינו ותפלותינו כאשר ה' אז בל"מ
 וכן בא הנס בכל שנה שלא ע"י מעשינו גדלות קודם לקטנות כנודע לכל
 מי שמעיין קצת צ"ס. וצוהר קשה לפ"ז מה זה שמסיים אף אני צבור
 אחתהו למלכי ארץ זה מלכנו הוא יושענו הלא היכן נמלא זה שהגאולה
 העתידה תהי רק על ידי ת"ת ואם שנמלא בדרח"ל ובהאר"ל שתהי צחי
 שיר חדש צצחי דבר וצמקום א' כי שתהי צצחי נלא אצל לא ב"ח בלבד
 רק צחי יחידה דנפש דוד מלכנו צסוד אשת חיל ענרת צעלה ומה זה שכי
 שנלפה לת"ת בלבד שהוא יגאלנו ויושיענו. וגם מ"ש ילד יולד לנו בן וכו'
 ותחי המשרה על שכמו. הענין מוזר למצין ואיום מאוד. גם מה שחי
 כח"ה על לשון "צבור בן הצנועה" הוא דחוק כנראה להמעין, ואינו מספיק
 לדחות ולתרוץ כל אלו הקושיות והצרות הנ"ז הן וכיוצא בהן. אלא ודאי צבור
 ולא יכחיש זה כי נראה בצליל לכל מי שיש לו מוח צדקדוק ויודע ומצין
 באמת, כי זה הלשון הוא ממין נולדי ר"ל לאשר תלוכו ליש"ו צערב פסח
 כדאמרינן צ"ס סנהדרין (דף מ"ג ע"א) ועל כן כי שר"ך להתפלל צערב
 פסח ולשפוך נפש על הצבור בן הצנועה שניטל מהם (ולאשר הוא ה' מנח
 בן הזונה הידועה והמה המינים האוילים אומרים שצנועה היטה וגולד
 בנס חלקיות אמונת השילוש ר"ל ע"כ קראו בן הצנועה לדעתם) וע"ז
 כי שנאמר לו ז"ה מלכנו ל"ו קויניו ה"ח יושיעריו וכו' (נלאיתי להעתיק
 לשונו העמא דכחי מינא ר"ל) עפרא לפומי בא להתפלל כפי אמונתם
 שיחי מקצרו (ממה שהמיתכו צ"ס) ויגאלנו כאשר הוא דעת המינים
 כנודע ולא נתקדרה דעתו העמאה של המין המזייף עד שצא לומר שמהללים
 לשם ת"ת בן צ"ן נולד לנו וכו' והוא כל שיטתם ואמונת השילוש של
 המיני"ם ויש"ו הוא הבן הגולד. ובה לרמז צח"ת מדה השלישי"ה שהוא
 הצ"ן לפי טעמם ילד לנו כנודע שחלו המינים בזה הפסוק וגם בפסוק
 ה' אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך ואין קץ לדברי רוח שופים
 וטומאה שקר וגנאי להטפל בהם אך מה שהוא הכרחה לצר הדברים
 מזויפי וכהאי דרח"ל צסנהדרין [ח.] וצמצ"ס [הלכות סנהדרין פ"ג].
 סנהדרין היו צקאים צכשפים צככרה כדי לידע לדון את המכשף. ובה צענ
 עננת כהד"ג שכי מה ענין ש"ל לע"פ כי נולד צע"פ אולם קאי על יש"ו
 וכדברי ר"ל צסנהדרין. ואל תתמה על החפץ מה ענין ש"ל ליש"ו. הלא

נודע כי הכת יפקד פראנק יסיעחו שר"י עבו פרעות ומסירות יכראו
 בעשותם ורשעתם ראיות נאמונת הוגרות ר"ג עד שפעלו דגנטיורין לפני
 הממשלה הז מהכומרים שהכריחו את ראשי המקובלים וגדולים ז"ג לכת
 עמם בייכות גנוי לפני שרי הכומרים וכפי המקובל ננו גם רצונו הבעש"ט
 הקדוש ז"ג עמד צהוך המקובלים הגדולים ללחום עמם והקצ"ה הנינו
 הידס ויגאלו המה צפתי נפש ורצום מהם המירו דהם נגמרי ר"ל ויאבדו
 מהוך קהג ישראל ע"י הגאון הלדיק הקי לפני יחושע ז"ל שרדפם עד
 הרמה יהמה היו הצורה ה' כג המחובר לעמל עמל עם המינים שצמדינהני
 וצמדינה עורק"יח את שנפניהם וחת שלאחריהם ומי יודע לחכ מהם
 ומהמונס שעירב דברים הלני צהוך הם' הריי ככתובים וגדולי הספרדים
 ז"ג שהדפיסוהי נח צדקו הדק היעב (וגם נח היו בקיאים שם צענון ככלי
 אמונת הוגרות עד היכן הדברים מגיעין.) והדפיסו ככג כאשר מנאי
 צראותם שהח ע"ב צכונתו ה' מוסר גדול ודינים וכונות וכו', ומי יודע
 מה נמלא עיד שם מה שעירצבו כי הין הם' תח"י מעולם כנ"ג

ועתה חשוב תרחם השמייר דברי נביה על כדר דבריו קמח קמח דמני
 יודי וערכ כג ביה חציע כי נח צאתי להמליך צעד המהחדש הדיך
 ישוב נכנס מכשעיו כדרך המהחדשים המנעושים מלחכי אנקים ואין
 משגיחין בחלומותיו והשערותיו ודבריו, הך צדבר אשר העיר בהג"ל הוא
 דבר שיש בו ממש ויוד יוחר מזה הוא כנז' ואין עושנין למסית ומדיח
 דברי מין הח' :

מ"ש ככד"ג צאות (א') מ"ש צחכ"י צעם תשרי מהר"ש הלוי ומהר"ש
 הלוי נפטר קודם שנוגד נתן העזתי נפי מה שכחתי ש"ג שהמחבר
 חכ"י ה' צאמת לדיק וגקי וצאמת חזירו שג מהר"ש הלוי כמ"ש שם רק
 ח"ח"ז עירבו צו דברים האלו בהכח"י ע"י אחר ונדפס כן ככל יחד לקמה
 בלתי מניפה ח"כ אין רא"י מכל זה גם ממ"ש צאות (ב') מה שהביא
 מחש"י מהר"י"ע להלון אין רא"י לפי"ז כי י"ל שזה נכתב מהמיוסף דברים
 ח"כ. או י"ל שכל זה נכתב בערמה בלשון זה מלח נתן העזתי וכי בערמה
 כמו אשר כתבו ה' שהי חזירו של מהר"ש הלוי כדי שיחמנו ויתקבלו
 דבריו כהאי לחז"ל [פסחים קיב.]. הכולה ליחנק יתלה צאלין גדול כמו
 שמלינו להגאונים המערערים על חשי צשמים ראש וכסא דהרסנא שכוח
 דבריו כאלו הם לשון הרא"ש והגאון חת"ם ז"ל קראם כזכ"י הרא"ש
 וע"י צחשי פרשת מרדכי להגאון מהר"ם צעע ז"ל (ס"ה ה') ע"ש וחצין —
 גם מ"ש צאות (ג') צעם רא"י צלורה וחזקה מה שהביא צחכ"י צעם חסל"ח
 והס' חסד לאצרכם נדפס צשנת חמ"ה צאמשערדם ונתן העזתי מה צשנת
 מ"ח. זה אינו רא"י כ"כ כי נודע עד קרוב למנינו שהספרדים היו לכן
 רובן הספרים ככתב יד גם מהם שנדפסו אח"כ מכ"ש הם' חסל"ח
 שנחפרסם לרוב עובו ויקרו עוד ערם שנדפס ה' צנמלא אלל החכמים
 והמקובלים העתקתו כמו שאר ס' חשוצים שהביאום גם מהיותם ככתובים

— וגם נסמרו ראיות כתיב עד אוח (פי) כיון דחיישינן לזיופה כניל ולא נודע למי או לנתן העזתי או לאחר מכת הכוא והדומק להם ועירבבו דברים ע"כ כתב בדרך ערמה ממורו לפעמים בשם נר"ו ולפעמים ז"ל כדי שלא יכירו וירגשו מבטן מי יאלו הדברים. ומה שהביא הזמר אחקינו סעודתא ריח נתן גם אם אחר הי עכ"פ מאחזת מרעבו והביא ועירבבו בתוכו דברי זמירת רבו או חזירו איש בריתו או ממעריציו של נתן גם לאחר מוחו. ובפרט שכן הביא כתיב הי"ו בלות (א') בשם חכ"י שכתב שזה השיר מלא לאי קדוש מדבר מה ראי לדברינו כי אי מאנשי חזורתו הדפים זמירתו אחרי מוחו בשם אי קדוש מדבר ח"צ (ומה שדקדק כתיב בדקדוק שמו של אציו של נתן העזתי כי הי שמו אלישע לוי. הנה בכ"ג לא הזכירן בחר שמא לדיוקא אלא בחר טעמו שר"כ להעלים ולהסתיר ולהדיח ע"כ שינה קל"ח וגם אולי הי השם לוי נשחקע) ח"פ :

ומ"ש בלות (פי) נחמה על הגאון בשאלת יעבץ ז"ל מה שמחה על הקדוש בעל משנת חסידים ז"ל והרעיש עליו בדברים שלא ניתנו להאמר. ובאמת הדברים בפע"ח בשם הגב"ק הרמ"ע מפלנו לספור בליל ב' דפסה אחרי הסדר (וכן ראיתי במאמר מעין גנים להרמ"ע מפלנו שנדפס מקרוב כמו שהביא ממנו זה בפע"ח בקל"ה) הנה גם אני בעניי הכינותי במאמר ליום ב' דפסה (בחיבורי שער יששכר) בעז"ה בארמתי שם בזה אם כי בגוף הדבר העליתי כמנהג אבותינו הקדושים לספור גם בליל ב' דפסה אחרי חפלה ערבית מיד וכשיפת מהר"ש שרעבי ז"ל אך חמכתי שם ג"כ זה על הגאון שאילת יעבץ ז"ל וכידוע מחמת קנאתו לבי וחורתו ופ"י כעסו בא לידי טעיות גדולות כ"פ ולחשוד בכשרים ולדיקים כמ"ש במק"א אבל אין לדחות דבריו במקום שנראה שהלך אחר כמובן: והנה אל יפלה בעיניו מדוע נחוש להשדא ולא נדון לבק זכות ביותר, הנה מלבד אשר בזה נראה בעליל כמו שביארתי לעיל. עוד ביושר לרין זירח וזדיקה בספרים כתיב שנדפסו בימים ההם אחרי שערורות הש"ל וכמוהו נמלא כמנה ספרים ועיי בחיבורי ש"ח מנחה אלעזר (ח"א סי ע"ב ובהגהות קור שירי מנחה במנח"א חלק ב') וכמוהו יראה בחיקויים ע"פ חמדת לבי שנדפס באמשטרדם ובראש השער הלויור מפסקים וזיורי לבי וכו' ונדפס שם "מאן דבעי למידע רחא דהאי תרעה יעין בהקדמה אי לזכר צעירוש"י ושם בפירושו ב"ד ח' ע"ב וד"ג ע"א מצאנו מעורש רמזים על המשיה בשם שחתי לבי מעורש ר"ל ורעה חלחוח כמה נכשלו בזה בימים האלו. ועל האי פי חמדת לבי נמלא הסכמות הגאונים ובראשם הגב"ק מי נפחלי כ"ץ ז"ל בעל סמיכות חכמים וכן בהסכמתו לתחוכ"ק לבדו ד' אמשטרדם מביא בג"מ נפחלי כ"ץ הניל שכבר נתן הסכמתו לתחוכ"ק ע"פ חמדת לבי. והטעמו להגב"ק סמיכות חכמים שהאמין לו לתומו (וכפי ששמעתי חר בו אח"כ מהסכמתו להחמ"א) והרב המחבר חמדת לבי מ"ה לבי חלסאויטש הוא המחבר סי שכתא

דרגלה וכן נחלת לצי עם ע"ע מדברי הזוה"ק וכן עוד בכמה ספרים גדולים, נמלא דברים המצבילים, מעין זה. אשר ה"ן רלוני לפורטן צוה מפני כבוד מחזריהם ז"ל לאשר צטח שלטו צהם ידי זרים צימים בהם :

ואשר הביא מספרים הקדושים שהביאו את ס' חכ"י, הנה לא הביא את הסידור עפ"י חסד לאצרכם להרב מה' אצרכם עוצינא ז"ל

כונת הארז"ל (מנוצב חקמ"ג) והביא דברי החכ"י כמעט צכל עמוד.

וכן צסידור ע"פ עבודת חמיד להרב מו"ה אלישע חאביליוו ז"ל (ליווארנא

חקי"ד) מציא ג"כ כ"פ בה" חכ"י. וצסופו צדף האחרון החגלל הרב המחבר

ז"ל כי נודע לו שהה" חכ"י נחשד שיש צו מכת ש"ל וכו' ע"כ מחחרט

על הדברים שהביא מאתו. ומח יראה ג"כ כי לא הבטיח יעקב עמדן לצדו

ה" החולק (אשר ע"ז יוכל לתרן כי קן דרכו ז"ל לחלוק גם על גדולים

ועוצים כנ"ל) רק גם אלל חכמי הספרדים צזמן הלז ה" נחשד בה" הצי :

ומה שכתב צשם תלמידי רבינו הצעש"ע הקדוש ז"ל ז"ע וכי שהמעשה

(שמקורה צשח"י הצעש"ע הראשון שנדפס) שהצעש"ע הרעיש על

ס' חכ"י ולוח להביא תחת השלחן וכו' זהו שקר לדעת כת"ה וכל ראיחו

וחילו צזכ משום שהרב החסיד מו"ה משה מחאלישין ז"ל צעל חיקוי שצת

ה" מקורב להלדיקים מחלמידי הצעש"ע ז"ל והביא בה" חכ"י. הנה ה"י

משום ה" לא אריא. ואטו מאן דל" ידע וכו' אפשר הרב מ' משה ה"י

ל" שמע מעשה זו בהם שה" מקורב אלל הלדיקים כנז' מי"מ מעולם לא ראה

את הצעש"ע ולא ה" צזמנו. וגם ממה שיש בהכמת הבה"ק איש חלקים

מנרדיטשוב ז"ל על בה" מקדש מלך. זה צודאי חינו ראי' שהבה"ק (צעל

קדושת לוי) החזיק כלל צבהח"י ח"ו צשציל שהסכים על המקדש מלך

צכהפסחו והל" נודע כי צם' מקדש מלך כ"ע מודי וקדוש יאמרו לו וצודאי

קים ל" צגוי דמה שהביא צם' מקדש מלך ה" ידע שאינו מהפסולת וסיגי

התערובות רק מהאוכל עכו"ר ונקי. ואדרב"ה נראה דהמעשה הצי צשם

רבינו הצעש"ע ז"ע ה" חמת. כי לא שמענו מכל תלמידי הצעש"ע

ותלמידיהם הצי"ם אחריהם שיחזיקו לידבק נפשם צבה" חכ"י ומה שנדפס

צם' ציה אהרן כנודע מהרב הקדוש איש חלקים מהר"ה הגדול מקארלין

ז"ע גם ח"ס נאמר שהוא מכת"י הרב ז"ל צצח קים לה צבוב דממקום

קדוש ה" מקורה ואינה מהפסולת אדרב"ה שמעתי ומקובל צידינו מחא"י

הבה"ק איש חלקים מהר"ה מדינוב ז"ע (המפורסם צספרו בני יששכר

ושארי ספרים), שהגיד כי פ"א עמד על חמתו ולא ר"ב לסמוך על

השמועות וההגדות אודות החכ"י וניסה ללמוד צו קודם התפלח אה"ה

ימים והרגיש צקדושת נפשו שלא יוכל להחפלה כראוי כלאונו ואז התחוקו

לגמרי מציתו, אך מאדומ"ר הבה"ק משינאווע ז"ע שמעתי מפ"ה קדשו

צשם חא"י הבה"ק איש חלקים מראפשין ז"ע (צצ"ם זרע קודש) שהגיד

כי מי"ם שה" לדיק ה" צעולם (אך רלוני לפרע שמו צזכ מפני הכבוד) מאז

והלאה הוחר להחזיק צבה" חכ"י כי הלדיק הצי ה" גבול נשמחו וצגודל

השכל נוחן להתפתח ולהאמץ לכל דבר ע"כ השיאם עון אשמה גם לגדוליהם רבניהם צספיקות כאלו. אך על כתי"ב י"י אחמה מדוע נכנס צעו"ב הקורה, ואכפיל דברי כי לא אחליע על פלס הרב המחבר חכ"י אשר כפי דבריהם דודאי ה" לדיק גדול ז"ל וצודאי כבודו במקומו מונח בג"ע ואדרבא ינחל לבו ללדיקים דלא ליכשלו בדברי ספריהם ששלטו בו זרים (וכע"ז דברי רז"ל צצ"מ פ"ה ע"ב מליין מערתא דרבנן פירש"י שלא תארע הקלה ע"י לדיקים) והס קנח לכבודו ע"י הס' אצן נג"ף להד"ך צשציל זה אין כדאי כלל לענ"ד כי הכופר הד"ך שדיבר סרה על כל קדושי רבותינו והפוסקים והתנאים והאמוראים ז"ל כמ"ש כתי"ב וע"ז לא נגרע כבוד החכ"י כי קים לי צדרכה מינ"י. אך כתי"ב שצח לעורר הדברים הישנים צאחי להשיב עפ"י ראונו וצפרע נגד ס' כל החיים אשר השליך עליו כל כלי החשד ביותר כנ"ז. וקנחתי לה' ותורתו ואמתת אמונת משיח דקנו צמברה צימינו, יצח ויגאלנו.

ומילתא דתמוה מדבר עוד. צמה שהדפים כתי"ב שס (צס' כבוד חכמים) צוואת הבה"ל מהר"א מקאליש ז"ל. ח"ל האי יומא שלא למבר הקצורה רק לשהות לא פחות מב"ד שעות שלימות ואין צח משום חשש צל תלין כלל עכ"ל וה"ז מלצה ומתנה ע"מ שכתוב צתורה וצפרע מ"ש כי אין צח חשש ואינו עובר על צל תלין כלל, יתמה כל עובר, האך אינו עובר, והלא מפורש צתורה וצש"ס ורמב"ם וש"ס שצובר על צל תלין ואס אולי כותמו ה" שיליגוהו לכבודו הרי הצבור שלא להספידו כלל וגם אס נדחק כותמו כדי שיצואו הרבה ללוותו כשאח"ל צכתוצות [דף י"ז]. כנתינתה כך נעילתה הרי צוה להשהותו לא פחות מב"ד שעות וצכ"ד שעות הכריע צמעצור יצק עפ"ד הזוכ"ק פ' אמור דצכ"ד שעות גם צכלינו לכבודו איצח לער נשמתו וגופו וע"י שר"ת דברי מלכיאל (ח"צ ס' ל"ה). ואין לומר שחשש כמתנה הגוי"ס שמה חי וכו' וע"י שר"ת חס סופר (חיד"ד ס' שלי"ח) מה שהכה על דקדקן מי שרצה לומר כן והצביר מלעצור על לאו דצל תלין עכ"פ כהד"ג ה" לריך לחבר שלא להדפיס דברים כאלו שהס נגד התורה כי היכי דלא ליפיק חורבא וצפרע צימינו אלו ה" ילילינו:

ואס"י צכי עוב. נחזור לענינו. למען לא יחשוב כי אאמץ לכל החשדות ופקפוקים ח"ו. לדוגמא אליין מה ששמעתי זה כמה מרננין על הפיוע יוס צ' דשצופות (צתפלת הש"ץ צקול צצרכה צ') וצמחזורים הישנים ד' קרימונה הוא ליום א' דשצופות. צגשם נדצות אותנו יחי וכו' ולדיק צאמונתו יחי אמרו רבים וגם שלמים כי כל אות שלישי מתיצות צגש"ס נצרי"ת אותנו יחי"ה הוא שצחי ולדיק צאמונתו יחי ר"ת צבי, אולם ראיתי צמחזורים הישנים ד' ווימעליא שנת שכ"ה ועוד מדתוס קרימינה כקודם לזה אשר הוא נדפס עוד ערס טולד הש"ל כי ג"כ כנוסח כהוא צלי שינוי וצח צעל מעיקרל כל החשדל לחנס, וצבור מעיקרל הפיוע, וילל צדימס, ותחתוס צרוצ שוכ"פ וימי הגסים האלו עלינו יתוססו צמר יסועת וצברות מאלפתות רצנות ידיושח"ס: